

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4
Negyed évre	2

Pénzküldemények:

a «Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet» címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos
lapkiadó:

Podhradszky Emil.

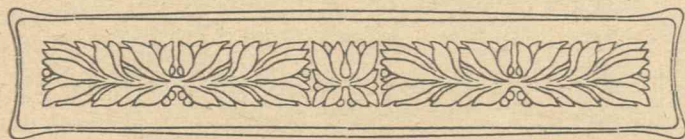
Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint

XII. évfolyam.

Szászsebes, 1908. április 30.

18. szám.

A javadalmazás szaporítása.

A ki figyelemmel kíséri a napi eseményeket, megdöbbenve láthatja, hogy mennyi hazánkban az éhes ember s mily sokan vannak azok, akik valóságos harcot vivnak a kenyérért. Elkezdvé a legutolsó fokon lévő munkáson föl a tekinteteseig, nagyságosokig, sőt még a méltóságosokig is mindenki panaszkodik a nehéz megélhetési viszonyok miatt s akit a sors nem áldott meg földi javakkal, hanem élete fentartásában akár eszének, akár pedig két kezének munkájára van utalva, valamennyi azon sopánkodik, hogy a mai nagy drágaság mellett keresetéből megélnie lehetetlen.

Látunk fölös számmal a panaszkodók közt olyanokat is, kiknek bevételei a régebbiekhez képest tekintélyesen emelkedtek, de azért vissza sirják a régi időket a csekélyebb jövedelemmel, mert bizon könnyebben tudtak abból megélni az akkori alacsony piaci árak mellett, mint ma a sokkal nagyobb jövedelemből. Ez egyébként természetes is, mert hiszen a jövedelem senkinél sem fokozódott olyan arányokban, mint a milyenekben megnőtt a drágaság.

Amint említettük, a panaszkodók sorában ott vannak azok is, akiknek ha nem is egészen

arányosan, de valamelyest mégis csak fokozódott a jövedelmük s így a mennyire — annyira türehetővé tette nekik a megélhetést, de vajjon mit szóljanak azok, akiknek ma is csak ugyanabból a jövedelemből kell megélniök, amelyből még az olcsó világban is csak tengődni birtak? Pedig vannak ilyenek is fölös számmal.

Nem említve másokat, ott találjuk az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott védszemélyzetet, melynél — legalább a legnagyobb részénél az intézmény fennállása, tehát 10 év óta a javadalmazási viszonyok ugy szolván semmiben sem változtak, mely állításunk mellett legjobban tanuskodnak az időközönként, — bár elég gyéren, megjelenő pályázati hirdetmények, melyeknél összehasonlítva a mostaniakat a régiekkel, konstálhatjuk, hogy bizon még néhol most is csak az a 4—5—600 korona és egyéb semmi járja, mint évekkel ezelőtt. Méltán kérdezhetjük már most azoktól, akik ezt a csekély javadalmazást nyújtják alkalmazottjainknak, hogy mikép tudják elképzelni egy-egy családnak abból való megélhetését?

Azt hozzák fel erre mentségül, hogy az erdők jövedelmezősége nem képes a mostaninál nagyobb terhet elviselni. Elhisszük, hogy ez a kifogás indokolt volt tíz évvel ezelőtt, midőn a védőszemélyzet járandóságait megállapították, de vajjon elfogadható-e ez ma, midőn a legutóbbi években a faanyagok vételára 50—100 sőt némely választéknál ennél is nagyobb százalékkal emelkedett?

Erre ellenvetésül fel lehetne hozni ugyan, hogy a javadalmazást nem lehet kapcsolatba hozni a fatermékek árhullámozásával, mert akkor azt az esetleges árcsökkenésnél apasztani kellene, míg olyan helyeken, ahol a személyzet ugyszólván tisztán csak kopár területek és vizmosásos helyek befásításánál van alkalmazva, jövedelem éppen nincs, csak teher, tehát nincs is miből javítani a fizetéseket.

Az utóbbi ellenvetést a magunk részéről is készséggel elfogadjuk, de hát a kopár területek befásítása joformán inkább köz — mintsem magán érdeket képezvén, ha valahol, úgy itt lát-nók helyén valónak az állami segítséget addig az időig, míg ezek a helyek jövedelmezőkké lesznek.

Az előbbire megjegyezzük, hogy nem is tartjuk mi mulhatatlanul szükségesnek magát a törzsfizetést emelni, hanem egyelőre megeléged-nénk azzal, ha az erdők jövedelmének bizonyos százaléka engedtetnék át az őrző személyzetnek, mint a hogy ezt számos magán uradalom, sőt némely város és község is gyakorolja.

A kiadások lehető apasztásával és a bevé-telek fokozásával a jövedelmet gyarapítani: ez lenne az itt felvetett kérdés legcélszerűbb meg-oldása.

Ma ugyanis, midőn az az erdőőr vagy erdő-szolga látja, hogy bármennyire igyekezzék is kenyéradója érdekeit előmozdítani, az által az ő sorsa miben sem változik, ha csak a természet valamely rendkívüli ambícióval meg nem áldotta,

nem sokat törődik azzal, hogy a gazdája több vagy kevesebb hasznót vághat-e zsebre, míg ellenben ha azt látná, hogy a mennyivel nagyobb hasznót hajt a gazdájának. annyival inkább sza-porodik az ő jövedelme is, bizonyosan sokkal nagyobb buzgóságot fejtene ki a reá bizott jó-szág megőrzésére, a kiadások apasztására és a bevételek fokozására.

A napszámbeéreknek pár fillérrel való leal-kuvása, az erdő fájának belterjesebb kihasználása, a csemetekertek és ültetvények buzgóbb gondo-zása, az erdei károsítások fokozottabb megaka-kályozása mind olyan tényezők, amelyek alkal-masak az erdőbirtokos jövedelmét nagy mérték-ben fokozni, módot nyújtván neki ez által arra, hogy saját nagyobb megterheltetése nélkül sze-mélyzetének jólétét is emelhesse.

A személyzetnek a tiszta jövedelemből való részesedésének hasznos voltát régen belátták már az iparvállalatok, magán birtokok, sőt egyes állami üzletágazatok is, mint például az állami vas-gyárak, melyeknél a személyzetnek a jövedelem-ből juttatott osztalék gyakran egyenlő annak rendes fizetésével s e mellett a nagyobb haszon még mindig azé, aki az osztalékot adja, mert hiszen ennek reményében az összes személyzet válllvetve serénykedik a jövedelem fokozásában.

Mint minden téren, az erdészet itt is meg-lehetősen hátul ballag, ami szomorú folyománya a konservativizmusnak, a maradiságnak. Az államkincstár óriás erdőterületei ma alig képesek 2—3 millió korona tiszta jövedelmet felmutatni.

T Á R C Z A

A loponai hős.

Irta: Bársony István.

A Bp. H. után.

Szeptemberi a'konyat volt s minden lépésemnek a helyét a legnagyobb óvatossággal keresve, kapaszkodtam föl a Drénó-tetőre. (Hont megyének Kemence-bernecei hegycsoportjában, a Deszkás erdőrészben.)

Mögöttem lépdelt Pomoty, a legnyugodtabb vezető, akit valaha ösmertem. Egyébiránt tul az ötvenen ez már nem is akkora csuda; megszokhatta a szarvas-cserkészettel járó izgalmakat, minthogy volt benne része évtizedeken át bőségesen.

Már alkonyodott s aznapi próbálkozásom csak

elkészt kisérlet volt; aféle kémszemle; azért igyek-szünk a tetőre, hogy onnan hallgatózzunk: hol s merre szólal meg egy-egy hárem-basa ebben a mérföldekre terjedő, hegyet-völgyet borító erdőségben.

Egy darabon negyedmagammal voltam; a Deszkás gyönyörű zöldpázsitos völgyéből egyszerre indul-tunk kedves csokoládészinű barátommal; hallottam a meredek kapaszkodón, hogy fuj, szuszog mögöttem; azután elváltunk. Én meg Pomoty a nehezebb, messzebbre szóló vállalkozásra, fel-fel a tetőre. A homályos erdő csöndje mindegyre mélységesebb. A cinkék elhallgatnak, elmaradoznak tőlünk; a sűrűségben feketén kacskaringózik előttünk a keskeny ösvény amelyen haladunk.

Napok óta sóvárogjuk az esőt, minthogy száraz minden s a haraszt zörög a talpunk alatt, akármilyen vigyázva, lélekzetünket visszafojtva teszegetjük is le a lábunkat. Csöndes kétségbeeséssel állapítom meg magamban, hogy ilyen zörgéssel eredményesen cser-készni lehetetlen. A tetőn, az elhagyott erdőség gerin-

Mérget vehetünk rá, hogy ezt a bevételt meg lehetne kétszerezni is, ha a kezelő és őrző személyzet biztos tudatában lenne annak, hogy a jövedelmezőségből ő is fog részesedni s ez a részesedés annál nagyobb lesz, mentül nagyobb lesz a birtokos kincstár jövedelme. Az a néhány ezer korona jutalom, amelyben bevett gyakorlat szerint egyes hivatalok főnökeit részesítik, egy csöppet sem alkalmas arra, hogy a többi személyzet buzgóságát növelje.

Ezt vegyék fontolóra az erdőbirtokosok és nem fogják megbánni, ha tanácsunkat követni fogják.

A farkasok veszettsége.

Valamint a kutyafélék családjának más fajai, hasonlókép a farkasok és a rókák is ki vannak téve a veszettség fertőzésének. Az állattani évkönyvekben ismételten találunk megbízható adatokat a vadon élő kutyafélék közt dúló rettenetes dögvések pusztításairól.

A veszettségen kívül a rühösség, ez az undorító és soká tartó betegség az, mely leggyakrabban támadja meg a kutyafajokat és egész nagy vidékeket képes megfertőztetni, de még a pántlikás giliszták különféle nemeit is terjesztik ezek az állatok, melyek azután átragadván a másfajú állatokra is, gyakran a leghasznosabbak

között is irtózatot pusztítást visznek véghez. Ha már most még az egyéb számos élősdit is hozzá vesszük ezekhez, amelyeknek a kutyafélék a legjobb tenyésztői és terjesztői, nyilvánvaló, hogy ezeket még a mainál is sokkal nagyobb ellenőrzés alatt kellene tartani. Maga a házi kutya is, mely pedig aránylag elég jó gondviselésben részesül, számos veszedelmes nyavalyának a terjesztője.

Régi idők óta Franciaország volt az, amelyben legnagyobb számban tanyáztak a farkasok, sőt még ma sem lehetne biztosra állítani, hogy ebben a tekintetben Oroszorszáé az elsőség s bizony ez a duvad még ma is nagy mennyiségben található Franciaországban s így csak természetes, hogy a farkasok közt dúlni szokott veszettségről innen kapunk legtöbb hírt.

A farkas sokkal erősebb a házikutyánál s így sokkal nagyobb az ellentállóképessége is, minek következtében a különféle betegségeket is tovább bírja ki. Így például míg a kutya a veszettség kitörését követő hetedik, de legkésőbb tizedik napon biztosan és menthetetlenül bele pusztul ebbe a rettenetes nyavalyába, addig az erőteljesebb farkas azt hetekig, sőt nem ritkán hónapokig is kibírja s annak tartama alatt mindig képes a kóborlásra, harapásra és marcangolásra.

Irtózatot még csak el is képzelni egy egész nagy farkascordát, amint a veszettség dühével végig barangolja az erdőket és mezőket; milyen iszonyatos pusztulás járhat ezek nyomában!

ces távlatain, még dereng valamicske a leáldozott nap világításából, de azért egészen este van már. A tiszta égen a telehold ragyog és meghinti fényével a barnuló tájéket.

Hallgatózunk. Sokáig várunk egy helyben s lessük a fel-feltámadó szél megpihenését: nem hallunk-e akkor valamit, ami megdobogtatná vadász-szívünket; egy nyögést, vagy egy felharsanó kiáltást, ami inkább ordítás, semmint bőgés. (Parasztember nem mondja, hogy bőg a szarvas, hanem hogy ordít.)

Semmi; sehol semmi? Egy olyv suhog át felettünk, amint éjjeli szállására siet. Hirtelen megriad láttunkra s elkanyarodik tőlünk nyugat felé, amerre az ég még most is világosabb. Addig nézek utána, a míg csak akkorának nem tetszik, mint egy szárnyas egér. Azalatt is folyvást hallgatózom, fülelek; kérdegetem hangtalan gondolattal az erdőt: merre vannak? hol is lehetnek?! . . .

Későre jár s itt már nincs miért lesni a teljesületlen ábrándokat. A hegy tetejéről lefelé ereszkedünk.

Átellenben van a könnyű járást kínáló Oszlopó-hegy; az is néma. Tul rajta a magas, roppant tömegű, meredek Lopona-bérc. Az is néma. Hát minden meghalt itt? Vagy elvándoroltak a szarvasok? Elmult ereikből a vágyak heve és nincs már hívó hangjok sem asszonyaik számára, sem a szerelemért versengő vetélytárs megfélemlítésére és felizgatására?!

Már lent vagyunk az aljban, ahova a széles erdei rétekre s mezőkre derengő zuhataggal hull a barna fák közül a hold áttörő sugara. Már utolért bennünket a hegyek éjszakája. Patakokon botorkáltunk keresztül, hazafelé, az erdei tanyára, és ösztönszerűleg, folyvást lessük, hogy hátha! . . . hátha mégis! . . .

És ebben a várakozásos pillanatban egyszerre, mintha kürt harsanna meg az Oszlopó tetején: erős, rezgő, mélyen csengő, a másik helyről, a Mammuth-Loponáról visszacsapkodó hang állít meg bennünket.

Ott bőg egy szarvasbika!

*

A régiebb időkben, midőn a hirszolgalat nem volt még annyira kifejlődve, mint ma, bizon számtalan ember tűnt el úgy, hogy soha senki sem tudta meg, milyen sors érte s hová lett, biztosra vehetjük azonban, hogy az ilyenek nagy része is az ide-oda kóborló farkasoknak lettek martalékává.

A veszett farkasok fertőző mérge áterjed a hasznos vadakra és a háziállatokra is, miáltal azok egész vidékeknek valóságos csapásává, istenostorává lettek. De Lisle de Morcel francia író egyik 1768. évben írt művében megemlékezik arról, hogy 1763. és 1764. években egész nagy kopófalkák lettek Franciaországban a veszethegység áldozataivá. A St. Germainben lévő királyi falkából, mely 120 kopóból állt, csak 32 darab maradt meg, míg a versaillesiból a 140 darab kettőre apadt le. Ezek a falkák kizárólag farkashajszára voltak betanítva s miután elpusztulásuk után a farkasok üzése, vadászása éveken át kénytelen volt szünetelni, könnyen elképzelhető, hogy ezek mennyire elszaporodtak.

Hasonló eseteket említenek az 1750., 1753. és 1767. évi hírlapok Metz környékéről s megemlékezik azokról a hivatalos »Gazette de France« is. Azokban az években a február és június hónapok közötti időben dult legrémesebben a veszethegység, de majdnem kizárólag csak a farkasok között.

Egy híres farkasvadász, de Lisle de Morcel nem egészen három év alatt 130 farkast ölt

meg, mégis azok megfogtatkozását alig lehetett észrevenni.

A Franciaországban oly gyakran dúló polgárháborúk nagyban hozzájárultak nem csak az egészséges, de a beteg farkasok nagymérvű elszaporodásához. Nevezetes ezekből az időkbeli az ugynevezett »Gevendi farkas« története, a melynek elpusztításáért még bucsujárásokat is tartottak.

Ez a bestia valóságos réme volt egy nagy vidéknek s az elpusztítására a király által kiküldött Locivetier Denneval, a leghíresebb farkasvadász, ki addig már ezernél több farkast ölt meg, semmit sem birt ellene tenni, sőt a vele való küzdelemben ő maga is életét veszítette. Végre a király egyik fővadászának vezetése alatt egy egész csapat farkasvadászt küldött ki, hogy a szorongatott vidéket mentse meg a bestiától, ami ugyan sikerült is, de azalatt a veszett farkas a számtalan hasznos állaton kívül még 83 embert ölt meg s részben fel is falt, 30 embert pedig súlyosan megsebesített.

A Bretagne egyik vidékén egy veszett nőstényfarkas 63 embert marcangolt szét s gyilkolásainál mindig egy és ugyanazt a rendszert követte. Egyetlen egy napon 12 súlyosan s részben halálosan megsebesített ember jött Guingamp város kórházába s valamennyiöket ez az egy farkas támadta meg. Végre sikerült egy híres farkasvadásznak megszabadítani a vidéket ettől a csapástól.

Franciaország évkönyvei a vadászatot illető

Hajnal. — Sötét erdei hajnal, amelyre itt-ott villódzó fényleplet borít a holdvilág. A hol a zöldsugarak szétfolynak, ott szinte nappali a világítás és mégis sötét most még a hajnal, bent a fák közt.

Még csak háromnegyed háromra, szeptember utolsó harmadában. A hold nélkül meg valóságos fekete éj volna. S mink ketten már kifelé lopódzunk az Oszlopó irányába. Mellettünk jobbra-balra a nyergeshátú hegylánc. Jobbról a meredek Szivszakasztó, a hova a szarvasok éjjelre a tarvágásokba váltanak ki. Balról a Drénó lejtős lánc. Középuitt a hosszú smaragdös völgy, a csillámló gyöngyös patafordulókkal. Felettünk a hegyek a szél nyelvén üzengetnek egymásnak valamit. Néha felzognak, néha felkacagnak; néha csupa suttogás a szavak.

Amott pedig, az Oszlopó oldalán, szakgatottan, várakozásos időközökben, felel a szél tutulására egy erős, kürtös, érces, messze harsanó hang.

Ott folyvást bög a mi esti szarvas-bikánk. Az egyetlen az egész nagy erdőségben, aki nem bir ma-

gával és felriasztja a csöndet; izgalomba rántja önmagával együtt az egész környéket.

Kivüle minden hallgat; de mink azért tudjuk, hogy ez a hallgatás már nem élettelenység. Azt a harsanás kiáltást hallgatják valakik. Az erdő barna árnyékában karcsu szarvastehenek jönnek-mennek, mozgolódnak, moszatolnak; közelednek a hívó hang felé, de csak úgy félénken, szemérmesen. Kéretik magokat várakoztatják a heves udvarlót; és míg hovatovább meghódolnak: mégis úgy mutatják, hogy nekik semmise sietős.

Ők várhatnak; hisz' bizonyosak benne, hogy ezt a gavallért, ezt a kérőt, még erőszakkal se rázhatják le többé. Kikoszarást ez el nem fogad; ennek a tüzet és merészségét legföljebb éleszthetik. Ami megtörheti és megalázhatja: az már nem a nőstény. Egyesegyedül a nagyobb, nyersebb erő; akinek harcában szenvedett vereséget.

Most? . . . most csak szól-szól; harsog, riadozik; üzen, és követelve hív minden asszonyt a háremébe,

részeikben évszázadokon át majdnem kizárólag csak a farkasokkal és azok vadászásával foglalkoznak s alig emlékeznek meg szórványosan más — kivált rött és sörte — vadról.

Jellemző a farkasoknak Franciaországban való nagy elszaporodására, hogy VI-ik Károly király uralkodása idejében közvetlenül Páris város falai alatt egyetlen egy napon tizennégy embert marcangoltak szét és faltak fel a farkasok.

Nálunk Magyarországon sem volt ritka eset veszett farkasok garázdálkodása, így lapunk megjelenése helyétől, Szászsebestől alig 20 kilométernyire fekvő Lomány községben 1887. évben egy veszett farkas kilenc embert s közel 60 darab lovat és szarvasmarhát mart meg. A megmárt emberek közül nyolc megvesztett és áldozatul esett a rettenetes nyavalyának, míg a kilencediknek csodálatosképen nem lett baja s talán még ma is él. A megmárt állatokat természetesen mind ki kellett irtani.

három egyenként 1000 koronás nagy jutalmat, (kettőt készpénzben, egyet disztárgyban),
négy egyenként 800 koronás nagy jutalmat, (kettőt készpénzben, kettőt disztárgyban),
négy egyenként 600 koronás nagy jutalmat, kettőt készpénzben, kettőt disztárgyban),
öt egyenként 500 koronás elsőrendű elismerő jutalmat, (hármát készpénzben, kettőt disztárgyban),
öt egyenként 400 koronás elsőrendű elismerő jutalmat, (hármát készpénzben, kettőt disztárgyban),
öt egyenként 300 koronás másodrendű elismerő jutalmat, (hármát készpénzben, kettőt disztárgyban),
és négy egyenként 200 koronás másodrendű elismerő jutalmat, (hármát készpénzben, egyet disztárgyban).

Ezen jutalmakért az érdekelt birtokosok (bérlok) azon edősítésekkel versenyezhetnek, a melyeket az 1879. évi XXXI. t.-c. 165. §-ában körülírt kopár-, vízmosásos, vagy futóhomokterületeken, állami pénzsegély igénybevétele nélkül a folyó év tavaszán vagy őszén foganatosítottak.

Megkiváncsítanak azonban, hogy:

a) az 1000 koronás nagy jutalmakra versenyző erdősítések egy tagban legalább 25 kat. hold terjedelműek,

b) a 800 és 600 koronás nagy jutalmakra versenyző erdősítések egy nagy több tagban legalább 25 kat. hold terjedelműek,

c) az 500 és 400 koronás elsőrendű elismerő jutalmakra versenyző erdősítések egy vagy több tagban legalább 10 kat. hold terjedelműek, és végül

d) a 300—200 koronás másodrendű elismerő jutalmakra versenyző erdősítések egy vagy több tagban legalább 5 kat. hold terjedelműek legyenek.

Pályázat erdősítési jutalmakra.

28967/1908. F. M. sz. Az edőtörvény (1879. évi XXXI. t.-c.) 165. §-ában körülírt kopár-, vízmosásos és futóhomokterületeken ez évben létesítendő, közgazdasági jelentőséggel bíró erdősítések megjutalmazására az országos erdei alaphól tizennégy (11) nagy jutalmat, tiz (10) elsőrendű és kilenc (9) másodrendű elismerő jutalmat tűzök ki, u. m.:

amelyet most szed össze. S a csinos szarvasdámák, a még nem érzéketlen érettkorú mamák, s a fiatal menyecskék, valamint a gyöngéd, félénk és sejtelmes szarvas-kisasszonyok, mindmegannyian mennek. A nagyur, a koronás Don Juan, megérzi őket, még mielőtt megpillantaná. Fejét lehajtva szaglász és lassan szimatolva követi őket nyomról-nyomra; felordít közben-közben és sürgeti a hajnali légyottot.

Hallgatjuk! ... Mit is tehetnénk más? A homály még nem oszlik, hiába fénylik a hold a tisztásokon s a hegyek gerincén. Bent, az Oszlopó-patakban, a sziklás fekete cserkészutat még vaksötétség fedi. Pedig a bikát oda várjuk a hegytetőről, le a patak völgyébe, amelyen át kell váltania, hogy vezetőm-jelezte, nappali pihenőhelyére juthasson. Már rég elmúlt négy óra s ámbár még csak a keleti szemhatáron sejtethünk egy kis homályoszlást, nem birunk tovább várni; előre, a sötét patakmederbe; arra, a hol a szarvasok könnyű lábának a moszatolását vágyunk hallani.

A homályban kétszeres a halk mozgás nehéz-

sége; körül-köre kell lépegetnünk és sikos, nyirkos kapaszkodókon följebb-följebb jutnunk. Lihegve fujuk ki magunkat időnkint s a mikor végre eljutunk a keresett vadváltóig, a hol most már a lélekzetünket is visszafojtva kellene várakoznunk, lesnünk a világos hajnal érkezését és egyszersmind a hangos, zajos szerelmes nagyurat: ime, az Oszlopó-hegy tulsó oldala felől harsan fel bődülése, a minek a visszhangja, mintha maga a valóság volna, úgy zeng a Lopona szirtes oldalán.

(Folytatása következik.)

A pályázó birtokos a versenyre bocsátott erdősítést az első munkálatoktól kezdve a jutalom odaitélésének idejéig állandóan gondozni, a szükséges pótlásokat foganatosítani s a Létrejövő erdőt az 1870. évi XXXI. t.-cz. 2., illetve 4. §-ai szerint erdőként fentartani és kezelni tartozik.

A versenyre bocsátott erdősítések az 1913-ik évben fognak a helyszínén megbíráltatni. A jutalmak kiosztásánál az erdősítések sikere és közgazdasági jelentősége, az erdősítésnél felmerült nehézségek és az erdősítésre fordított költségek fognak irányadóul szolgálni, de a pénzjutalmak kiosztásánál figyelembe vétetnek ezek mellett a birtokos vagyoni viszonyai is.

A pályázó birtokos a jutalomra csak akkor tarthat igényt, ha a versenyre bocsátott és a jutalomra érdemesnek ítélt erdősítés a jutalom odaitélésének idejében is birtokában lesz.

Az odaitélt pénzjutalom egy harmadrésze az erdősítést teljesítő kezelő erdőtisztet (gazdatisztet vagy bérölt) fogja illetni. A díszdíjat nyert birtokosok azon alkalmazottai pedig, — kik a jutalmazott erdősítések teljesítése körül kiváló érdemet szereztek, — érdemük szerint külön pénzjutalommal fognak részesülni.

A folyó év tavaszán teljesített erdősítéseket pedig legkésőbbén folyó évi december hó 25-ig kell a birtokosnak a közigazgatási erdészeti bizottságnál, vagy a kir. erdőfelügyelőségnél pályázatra bejelenteni.

Pályázhat a feltételeknek megfelelő erdősítésekkel az erdősítést teljesítő erdő- vagy gazdatiszt, valamint a beerdősített terület bérlője is, de pályázati kérelméhez mellékelni kell a birtokos írásbeli nyilatkozatát, melyben az kijelenti, hogy a pályázatban való részvételhez hozzájárul és egyszersmind kötelezi magát, hogy a versenyre bocsátott erdősítést az 1870. évi XXXI. t.-cz. 2. vagy 4. §-ában meghatározott feltételek szerint állandóan erdőként fogja fentartani és kezelni.

A pályázati kérvényben az erdősítés helyét (község, dűlő, helyrajzi szám), kiterjedését és az erdősítésre használt fánemeket pontososan meg kell jelölni.

Budapest, 1908. évi március hó.

M. kir. földmívelésügyi minister.

Hasznos tudnivalók

A tavaszi munkák és a jármos ökrök. A nagy, nehéz és sürgős munkálatok idején, így a tavaszi szántások alkalmával is, különösen ha csepergős időjárásakor is kint van az állat, a járom könnyen feltöri az ökrök nyakát, különösen ha annak a nyakkal érintkező része a nedvesség következtében felpuhul. Hogy a nyak bőrének felhámját a nedvesség fel ne puhítsa és hogy a járom is sikamlós legyen, kenjük be mindkettőt nem avasodó zsiradékkal (vazelinnel).

Azon esetben, ha az ökrök nyaka már fel van sebezve, természetesen előbb begyógyítjuk azt, csak gyógyultán használjuk újból az állatokat. A gyógykezelés: száritópor alkalmazásából (rizspor), vagy enyhítő kenőcs használatából (minimum- vagy zinkkenőcs stb.) fog állani. A hintőport csak akkor vegyük igénybe, ha nem dolgozik a sérült állat. A gyógyulás pár nap alatt beáll.

Kiméljük az erdőt! Az erdő nagy közgazdasági jelentősége s jótévő hatása az ember egészségére, életére ma már nem szorul bizonyításra. S hogy az ember ösztönszerűen mindenkor érezte is ezt, bizonyítja a sok dal és költői dicséret, a mellyel költők s a nép adóztak az erdőnek. Mind a mellett a közönyösség, vagy a kapzsiság gyakran mellőzi vagy pusztítja a fát, olyankor is, a mikor a zöld lomb ideális értéke mást követelne. Magyarország erdőség tekintetében még meglehetősen elől jár az európai államok között, de azért nagyon is helyén való volna egy olyan, az egész társadalomra kiterjedő, tevékeny és befolyásos egyesület, a mely az erdőnek, a zöld fának védelmét, kultuszának terjesztését tűzné ki feladatául. Különösen a fátlan nagy Alföldön. Az erdőpusztítás hatását, legvégső fokában, Kinában lehet látni. A kik Észak-Kína hegyvidékein utaztak, nem győznek eléggé sötét képet festeni az ottani tájék vigasztalanul szomorú voltáról. S ennek legfőbb oka az erdő tökéletes kipusztítása. S ha Kína messzevalónak tetszik sokak előtt, akkor közelebbi példát is kaphatunk — Dalmáciában. Vagy Irországbán, a melynek ugyan sok a szépsége, de a mely egyike a legszegényebb európai országoknak. Hivatalos adatok szerint Irország népe, a melynek bizonyára nincs egy fölösleges garasa sem, ma is huszonöt millió koronát fizet a külföldnek évenként építő fáért. Pedig kétségtelen, hogy Irország földjét valaha teljesen erdőség borította. Ma azonban annyira kipusztult az erdő, hogy földje az egész területnek csak másfél százaléka, s ennek a töredéknek is jó részén kevésbé értékes bokor-növényzet nő. E mellett általában a szigetnek csaknem egy negyede teljesen művelés nélkül hagyott föld. Általában a híres zöld sziget egyike a fában legszegényebb tájékoknak. Legújában erősen újra kezdik Irországbán az erdő-kultúrát, de sok évnek, talán évszázadnak kell elmúlnia és sok milliónak elfogynia, mire a zöld sziget fatermelésben úgy a hogy függetleníti magát a külföldtől.

KÜLÖNFÉLÉK.

Divatos állatok. Igazi előkelő angol hölgyet manapság kedvenc kutyája nélkül el sem lehet képzelni. Legjobban keresik újabb időben a hosszú szőrű pekingi öleket. s a még kisebb liliputi tacsót, azon-

ban az általánosan kedvelt kutya most is csak a valódi terrier, legyen az akár skót-, akár ir- vagy fox-terrier. Egy londoni kutyakereskedő minden évben nagy összeget keres kutyái révén: mert majdnem kizárólagosan ő az egyedüli szállítója az arisztokrata hölgyeknek. Ő maga is azt mondja, hogy a legszebbek a japáni és pekingi lágyyszőrű ölebek, azonban a tacsók sokkal kedvesebbek. Egy valódi törpe tacsóért árverésen megadnak 400–600 koronát, sőt szebb példányért 1000 koronát is fizetnek. Az állatokat egyébként ma nagyon felkapták Angolországban. A kis gyermekeknek nem állat-automata játékokkal szereznek örömet, hanem élő állatokkal, amilyenek a mókus, teknősbéka, különféle apróbb leveli-béka, sőt kigyó is. Az éneklő madarak is kezdenek újból tért hódítani, de bár szívesen adnak egy kanáriért 60, egy papagályért 200 koronát, szívesebben keresik a tengeri malacot, házi nyulat, fehér egeret, stb.

A szarvas-gombáról. Erről a nálunk is dusan termő, de még föl nem használt táplálékról írja egy tanár a következő érdekes sorokat: Ismeretes, hogy a francia konyha nem nélkülözheti a szarvas-gombát. A legelőkelőbbek asztalán otthonos ez a termék s nincs az a francia gurman, a ki a sült szarvas-gombát ne szeretné. A franciák eme híres gombáját (a tuber melano sporumot) hazánkban ritkábban találják, de nálunk is van egy kisebb faj, a mely izletesség dolgában nem marad a francia mögött. A szarvas-gomba a föld alatt fejleszti ki termő testét, egy-két centiméternyire a föld színétől. Első példányait makkoló sertés-csorda turta föl. Régebben nálunk is gyűjtötték s nem egy nemesi konyhán volt állandóan az étek között. Ma azonban mind ritkábban kerül hazai termékünk az asztalunkra. Gyűjtésével és árusításával tudomásunk szerint most csak egy nyitrai tanító foglalkozik, a ki elég szép melékkeresetre tesz szert vele. Egyébként az Akadémia megbízásából most készíti Hollós László dr. a Magyarországon előforduló földalatti gombák monográfiáját. Az ő tapasztalatai szerint nálunk a szegényebb néposztály (erdőőrök, pásztorok, vasuti őrök) már régebben élvezi e kitűnő gombafajokat, a melyek részben rokonai a francia fajnak. Munkásságának nem csupán az a célja, hogy a leíró természettudományt e gombáknak föl kutatásával és megnevezésével előbbre vigye, hanem az is, hogy egy újabb keresetforrásra mutasson rá. Nekünk magyaroknak ugyis hibánk, hogy mindig a külföldet nézzük és utánozzuk, e mellett sokszor a magunk kincsét elfeledjük. A nép fölvilágosítása bizonyára nem csekély hasznot hoz maga után. Hollós dr. körülbelül 10–15 millió koronára teszi a jövedelmet, a melyet a francia termelési viszonyokból számított ki. Azt írja, hogy a Duna-Tisza közén több mint ötven ilyen gomba-fajt talált nagyobb mennyiségben. Mennyi lehet még a magyar őserdőben, a mely a földalatti gomba igazi hazája!

A foka-vadászat korlátozása. A Behring-szorosban Alaska és Kamcsatka félszigetek között és a

Sachalin szigetek környékén néhány évtized előtt rengeteg sokaságban tanyáztak a fókák. Így 1860 és 1870-ik évben az orosz halászok Kamcsatka mellett az Ochocki öbölben több millió fokáról tesznek említést. Jelenleg, mint az alaskai kormányzó jelenti az Egyesült-Államok kormányának, az Alaska partjain és St. Paul környékén a fókák teljesen kiveszőfélben vannak. A pusztulás oka az, hogy a fókákat nemcsak az amerikai, hanem az oda lopódzó japán halászok is kegyetlenül irtják, míg a 70-es években, mikor még milliószámra lepték el fókák Alaska öbleit, a halászok nem mertek kikötni e partvidéken, mert akkor az még vitás terület volt. Részint az oroszok, részint az angolok tartottak igényt rájuk, s így folyton harcban állottak maguk a halász-népek is. De amidőn véglegesen megjelölték a határokat Britt-Columbia között és az Egyesült-Államok Alaskát az oroszoktól megvásárolták, mind-egyik törekedett a vidék jövedelmezését kihasználni. Míg a vitás helyeken nem volt szabad kikötni, addig a fókák is szabadon tenyészték és nagyon elszaporodtak, de azután iszonyuan irtották őket, nem csak husuk, hanem finom bőrük miatt. Legtöbbször irtottak ki a Hudson-társaság kiküldött emberei, akik százezrenként fogdosták össze a fókákat és prémes bundáit Winipeg városába szállították. Később San-Francisko városba is rengeteg »fur seal« bőroket vásárolt össze darabját 2 dollárért és Amerika, valamint Európa prémkereskedőit ellátta foka prémeikkel. A múlt század végén St.-Louis városa vette át a prémkereskedést és még drágábban vásárolta össze a foka-bőroket. Így nem csoda, hogy néhány évtized alatt majdnem teljesen kipusztították a Beringtengerben élő fókákat. Különösen nagy kegyetlenséggel irtották őket a japáni halászok. Ezek nem kimélték még a fiatal fókákat sem. E pusztítás ellen most Rooseveltnélsége alatt, aki nemrég a bölényeket is védelmébe vette, a fókák pusztításának megállítására is törvényt alkottak az Egyesült-Államok. A törvény értelmében a fókákra ezután csak meghatározott időben és csakis engedélyvel szabad vadászni Alaska partjain. Idegen, nem amerikai halászoknak pedig egyáltalán tilos. Ilyenformán akarják a fókák kegyetlen lemészárlását és teljes kipusztulásukat megakadályozni.

A lapok megrendelése. A kuria érdekes elvi jelentőségű határozatot hozott. Kimondta, hogy mindenki, aki huzamosabb ideig elfogadja a neki postán kézbesített lapot, annak árát még akkor is köteles megfizetni, ha a lapot nem rendelte meg. Az ilyen perekben nem az adós lakhelyén levő bíróság, hanem az illetékes, mely a lap kiadásának vagy postára tételek helyén van.

Vadorzók mérénylete. Lippáról jelentik: A szomszédos Bogdarigos községben Varga erdőőr, a mint körutját végezte, vadorzók megtámadták és több lövéssel leterítették. Vargát az arra járók beszállították a lippai kóházba, de kihallgatni nem lehetett, mert öntudatlanul fekszik. Állapota reménytelen. A vizsgálatot megindították.

Halálozás. Roskó József nyugalmazott m. kir. főerdőőr, lapunknak fennállása óta hűséges előfizetője 28 napi szenvedés után folyó hó 21-én tevékeny s a közügynek és családjának szentelt élete 66-ik évében Sályban meghalt. Adjon az Ég neki csendes pihenést!

Szerkesztői üzenetek.

H. J. urnak, Dobrest. A közlésért mint régi buzgó hívüinktől semmit sem kívánunk. Igazsága van, hogy ma a szerénység ritka madár s mindenki szeret felfelé kacérkodni, no de azért akadnak kivételek is. **Orend János** urnak, Alsóárpás. A beküldöttetek hosszabb távollétünk miatt csak most vehettük elő s pár nap múlva levélben kimerítő véleményt adunk. Az önszegélyző egyletre vonatkozó alapszabályokat csak azután véljük közölhetőknek, ha azok jóváhagyva lesznek, mert ha esetleg ilyen alakban nem lesznek elfogadva, kár lenne hibás mintát állítani olvasóink elé. A féláru vasuti jegy kérésére legcélszerűbb lenne fölöttes erdőhivatalukat felkérni, mely hivatalból tehetné meg a szükséges lépéseket. **Keresztély Ferenc** urnak, Dónya. A kincstárnál alkalmazott napidíjas segéd- és póterdőőrök megfelelő folytonos szolgálati idő után kapnak némi csekély nyugbért, melynek nagysága a szolgálati idő és a napibér összege arányában lesz megszabva. Más erdőhatósághoz való áthelyezést nem kérhetnek, mert alkalmaztatásuk nem végleges, de nincsen kizárva az, hogy őket kérésükre s ha rájuk szüksége lenne, más hatóság átveszi.

A kiadóhivatal postája.

Kovács István urnak, Kebele. Előfizetése mult március hó végeig van rendezve. A Bedő-féle Erdőőr című tankönyvet megrendelheti az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál Budapest, V., Alkotmány utca 6. Ára 6 korona. **Beszeda János** urnak, Osztróluka. Azt, hogy a hiba honnan ered, most már bajos megállapítani, de a nyilvántartásunkat kívánságához képest kiigazítottuk. A 4 koronát f. é. március 31-ig javára könyveltük.

Szám. 5855/908.

Brassó szab. kir. város Brassó tömösi edőgondnokságánál egy II. oszt. erdőőri állás kerül betöltésre.

Évi fizetés 500 kor., igény a városi szervezeti szabályrendelet 116 §-ában meghatározott pótlékre ötöt éves pótlék 100 kor. lakbér vagy természetbeni lakás, ruházat, 12 korona csizmaátalány és 24 ürméter bükkdorongfa..

A kinevezés egy évre ideiglenesen történik, a mely kielégítő szolgálattétel után a véglegesítés következik.

Az erdőőri szakvizsgát letett pályázók felhivatnak, hogy sajátkezüleg irt pályázati kérvényüket nyelvismereteik fölemlítése mellett, egy erkölcsi, egy szolgálati, valamint egy főorvosi bizonyítvánnyal fölszerelve a városi erdőhivatalnál Brassóban legkésőbb 1908. évi május hó 15-ig nyujtsák be.

Brassó, 1908. április hó 4-én.

A városi tanács.

A nagyvázsonyi uradalom évi 240 korona fizetés, természetbeni lakás kerttel, 1 hold illemtényföld, 10 hl. rozs, 360 hl. árpa, 24 m. tűzifa házhoz szállítva, egy öltöny egyenruha kalappal, 18 m. m. erdei széna, 2 darab tehénre nyári legelő, 6 darab sertéstartás és az uradalomnál szokásos lódíj javadalmazással egybekötött erdőőri állásra pályázatot hirdet.

Pályázóktól megkívántatik, hogy az erdőőri teendőkben jártassággal birjanak, 35 évesnél idősebbek ne legyenek, a német nyelvet legalább szóban tökéletesen birják. Szakvizsgázott előnyben részesül.

Sajátkezüleg irt és bizonyítvány másolatokkal s fényképpel ellátott kérvények folyó évi május hó 10-ig az alulirt erdőhivatalhoz nyujtandók be. A kinevezett erdőőr állását azonnal elfoglalni köteles.

Nagyvázsonyi uradalom erdőhivatala,
Nagyvázsony, Veszprém megye.

Szilfamagot

vásárol és mintázott árajánlatokat kér

Faragó Béla

Magyar Magpergető Gyára

== Zalaegerszeg. ==

Mindennemü

ragadozó és egyéb madarat

ragadozó állatokat, ugyszintén őz- és szarvasagancsokat bármily mennyiségben vesz

Fr. J. Mayer

hires präparáló intézete

Goldenöls

Trautenau, Csehország.

Levelek német nyelven kéretnek.

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában Szászsebesen.

Egyedüli ferlachi gyártmány

mely a bel- és külföldi gyártmányok közti versenyen a legelső díjat nyerte el.

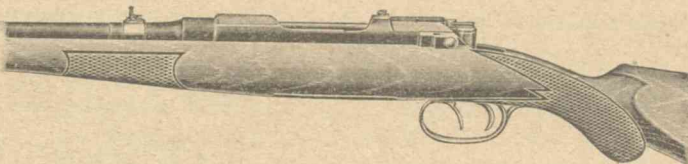
Arany érem: Páris 1906. 46 remekelés.

OGRIS MARKUS FERLACHBAN KARINTHIA

fegyvergyár és (prácios) puskaműves.

Szállít elsőrangú bármily rendszerű vadász- és céllövő-fegyvereket legjobb és legpontosabb kivitelben. Különlegesség nagyon könnyű Drilling fegyverekben. Súlyuk 2·8—3 kg.

Browning-féle serétes-ismétlőfegyver
210 korona gyári árbán.

Egy Mannlicher Schönauer ismétlő kurtály 6·7 mm és 9 mm öbű
400 lépésig jótállás mellett a legpontosabban belőve ára 190 korona.

Egy Mannlicher Excelsior ismétlő kurtály 11·5 mm öbű, acélköpenyburkolatu és legerősebb füstnélküli lőpor töltés használatára, a legpontosabban belőve egész hossza 101 cm súlya 2·5 kg. nagy kezdő sebességgel és a legerősebb átütő erővel, nagy vad lövésére igen alkalmas ára 190 korona.

Egy Mannlicher ismétlő kurtály 95-ös minta, 8 mm öbű ára 140 kor.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Magyar levelezés.

◻◻◻ Az alkalom előny. ◻◻◻

Ne mulassza el megrendelni!

mert míg Manhattan nélkül 100 kg. **Manhattan állatpor** keverékkel hizlalva 387 kg. nyomott már a sertés.

Csak 2 fillérbe kerül naponta és fejenként.

A gazdák tenyésztők és hizlálók kincse e táppor.

A sertés, birka, házinyul, szépen fejlődik, gyorsan nő és hamarabb hizik, a tehén és kecske több és jobb minőségű tejet ad, a ló és szarvasmarha sokkal erősebb lesz és súlyosabb terhet bír el, ezen jó tulajdonsága az összes szárnyas állatokra is kiterjed, ha ezek eleségébe naponta a világhírű **Manhattan tápporból** csekély mennyiséget adagolunk; 5 kilónként is szállítatik (ez elég 2 disznónak 3 hónapig) olcsón 5 korona postautánvétellel, hogy minden egyes kisebb gazdának, egyáltalán tenyésztőknek, hizlálóknak (már egy vagy kettő hizlalásához) is kevesebb költséggel egyszerre beszerezhető lehessen és ezzel azt is elérte, hogy mindig friss tápporral rendelkezik.

Hasznos tanácsadó (azaz Utasítás) a háziállataink hizlalása és táplálásához, valamint ezek betegségeiről és ettől való megóvhatásukról című minden gazdának nélkülözhetetlen tanulságos könyvet minden rendeléshez ingyen mellékelünk, máskülönben 50 fillér árban megkapható.

100 kiló 50 korona, 50 kiló 25 korona
Budapestről vasuton szállítva.

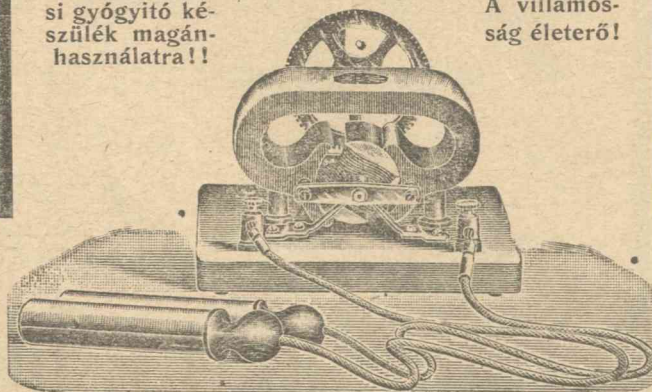
Utánrendelés, kifogyta előtt egy pár nappal előbb történjék.

Megrendelési cím: **Manhattan-vállalat**
Budapest, VII., Verseny-utca 6—63 sz.

Az élet megújítása és meghosszabítása az eredeti amerikai „Elektrophor“-ral.

Villamos orvosi gyógyító készülék magánhasználatra!!

A villamos-ság életerő!

A szenvedő, gyengélkedő és gyenge szervezetű emberiség figyelmét felhívom arra, hogy azt a villamos készüléket használja mert az **Elektrophor erősíti az idegeket, megújítja a vérünket, élesíti az eszünket és érzékeinket**, a vér keringésének és idegrendszerünknek a szabályos működését biztosítja és megóv bennünket minden betegségtől. **Bourg dr. tanár**, a párisi egyetem orvosi fakultásának tagja, az Elektrophorról a következőképp nyilatkozott:

„Nemcsak köszvényt reumát, görcsöket, idegességet és asztmát gyógyítottak vagy legalább is enyhítettek ezer meg ezer olyan esetben „Elektrophor“-ral, a melyben az orvosok tudománya csődöt mondott, hanem idegbetegségek, felfájás elgyengült férfi erő kólika, fülzugás, álmatlanság, hipochondrikus állapotban levőknel, de különösen székrekedésben és aranyérben szenvedők baja ellen alkalmazva, egynéhány nap mulva, de sok esetben néhány óra mulva, is csodálatos enyhülést észleltek. Fájdalmas női betegségekben szenvedők majdnem biztos enyhülést és gyógyulást nyernek. Aldott állapotban levők sikerrel használhatják.”

Nem romlik! Örökké eltart! Egy teljes kis készülék ára 25 kor. Gyenge szervezetűek részére. Egy teljes nagy készülék ára 50 korona. Idült betegségek gyógyítására. Különleges Elektrophor igen erős árammal 100 kor. A pénz előleges beküldése vagy utánvét mellett szállítja **AUFFENBERG JÓZSEF**
Budapest, VII., Verseny-utca 6—63.

Az „Elektrophor“ telepek nélkül az villamos áramot évekig. Kitűnő működéséért kezességet könnyű és egyszerű miert is elismeréssel nyilatkozik használója rendszerint.

TILLER MÓR ÉS TÁRSA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITÓK
BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

A legrégibb és legnagyobb egyenruházati intézet. A nagyméltóságú földmivelésügyi m. kir. miniszterium 70542 magas rendeletével az erdőigazgatóságoknak ajánlva.

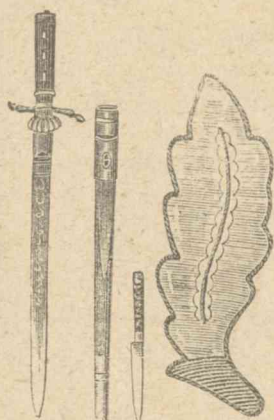
Erdészeti- és erdő altiszti egyenruhákat, egyes egyenruhadarabokat és mindennemű felszerelési cikket ajánlunk kitűnő mesteri szabás és ízlésteljes kiállításban.

Fehérneműek- és harisnyák óriási választékban. Fegyverek- és töltényekből állandó nagy raktár.

Polgári ruhák a legjobb magyar- és angol szövetekből elsőrangú szabászok közreműködése mellett készülnek.

Hivatalos uton részletfizetésre is eszközölhetők megrendelések és nagyobb megrendelés esetén kívánatra saját költségünkön egy szabászt küldünk a mértékek felvétele végett.

Árjegyzéket és mintákat ingyen és bérmentve küldünk és vevőink kényelmére bármely cikket készséggel beszerzünk. Meg nem felelőt visszaveszünk.

Mielőtt
személy-, jelző- v. építési

Kölcsön

iránt intézkednék

kérjen díjtalanul prospektus.

Meller L. Egyed

Budapest, IX., Lónyai-utca 7.

Telefon-Interurbán
46—31.

Magyar Otthon.

Tisztelt olvasóink becses figyelmébe ajánljuk a Budapesten, VIII., Főherceg Sándor-utca 30. sz. alatt levő Magyar Otthon Penziót. Mérsékelt árban elegánsan bútorozott, különbejáratú szobákat lehet ott bérelni s esetleg teljes ellátás is kapható. Csoportos jelentkezőknek megfelelő kedvezmény. Szigorúan családi otthon.

Figyelem!

Disznek és tenyésztésre szállítok minden rendű fajbaromfit, ludakat, kacsákat, galambokat házinyulakat, valamint

költőtojásokat

minden megnevezett madárfajtól.

Szállítok továbbá:

szarvasokat, őzeket, éneklő és diszmadarakat, minden fajú papagályokat a legjobb minőségben.

MAYER EDE

Udvari szállító. Állatnagyereskedő.

Wiener-Neustadt,
Schneeberggasse Nr. 10.

Kitüntetve arany érmekkel
és tiszteletdíjakkal.

Vásárolok minden mennyiségben:

Uhukat, vadmacskákat, medvéket stb.

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4
Negyed évre 2

Pénzküldemények:
a «Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet» címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos
lapkiadó:

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint

XII. évfolyam.

Szászsebes, 1908. április 30.

18. szám.

RÉGIPÉNZEK

aranyból és ezüsből jó árban megvétetnek.
Schmideg Alfréd, Budapest, I., Maros-utca 7.

FARAGÓ BÉLA

Eddig 25 arany,
ezüstérem és disz-
oklevéllel kitüntetve.

Eddig 25 arany,
ezüstérem és disz-
oklevéllel kitüntetve.

csász. és kir. udvari szállító.

Magyar mágpergető gyára. Erdészeti magnagykereskedés.
Erdei csemetekertek. Diszfenyőkertészet Fajburgonya termelés.

ZALA-EGERSZEGEN.

Ajánl legjobb minőségű tű és lomblevelű famagvakat, szlapon tölgymakkot gyümölcs- és
fűmagvakat, összes erdősítéshez szükséges tölgy, luczfenyő és minden egyéb lomb- és
tülelevelű facsemetét.

Élősövénynek Ákác, Gleditschia Maclura Aurentiaca, a mely áthatlan sövényeket képez.

☛ Gyümölcsvadoncok, Gyümölcsfák, Rózsák. ☛

☛ **100-féle legujabb és bőtermésű FAJBURGONYAT,** ☛
továbbá vadetetésre és gazdasági célra igen alkalmas csicsókát

Legmagasabb árban vásárol fenyőtobozakat tölgymakkot és lombfa magvakat!

☛ Mintázott ajánlatokat kér. ☛

Részletes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Egyenruhákat,

Egyenruházati cikkeket,

Polgári ruhákat,

Fehérneműt.

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett legjobb
minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovits orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtiszteknek nemkülönben erdőaltiszteknek előnyös
részletfizetési kedvezmények.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra mértékek
felvétele végett a cég egy szabásza saját költségén
bárhova elküldi.

Árjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva.
Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg
nem felelő árú a cég költségén visszaküldhető.

HIENTZ JÓZSEF

SZÁSZSEBES

KÖNYVNYOMDA KÖNYVKERESKEDÉS

Izléses kivitelben!

Szállítja az összes,
a könyvpiacra elő-
forduló könyveit,
Journáljait, napilap-
jait, zeneműveit,
levél- és írópapírjait
Elvállal minden e szak-
mába vágó nyomdai
munkát.

Jutányos árban!

Óriási pekingi kacsa-

és aranysárga Orpingtonyuk
tenyésztőjás rendelhető

Fedák Istvánnál

Kecerpálvágásán, (Sárosmegye.)

U. p. Tapolyhanusfalva.

== Árjegyzék ingyen. ==

MAGYAROKN ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŐ ÓRAÜZLETE.

Alapítotott
1847.

Brausweller János
Szegeden. Ca. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műóras, földalálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bármintve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Előnyös vadértékesítés

Szarvas, dämvas, vadsertés őz, nyul,
fogoly és egyéb lött vad értékesítését
minden mennyiségben elvállalom a
legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly,

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).